

מ"ת 41493/08 - מדינת ישראל נגד אריה ברוכיאן

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 41493-08 מדינת ישראל נ' ברוכיאן
תיק חיזוני: 3463/14

בפני כב' השופט אבטל חן
מבקשים מדינת ישראל
נגד אריה ברוכיאן
משיבים

החלטה

עניניה של הבקשה בפני הינה קביעת תנאי שחרורו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

כתב האישום שהוגש בצד לבקשת מייחס למשיב עבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית, בכר שבום 14/8/14 סמור לשעה 17:40 החזק סם מסוג הירואין במשקל 29.967 גרם.

מהחומר העולה בתיק שבענינו ובתייקי המעצר האחרים עולה כי המשיב נעצר ביום 14/8/14 וביום 14/8/15 הובא המשיב בפני כב' השופט קורנהאוזר, אשר הורה על הארכת מעצרו של המשיב עד ליום 14/8/18.

mprtotokol הדיוון מיום 21/8/14 (מ"י 14-08-31797) עולה כי ביום 14/8/18 אושפץ המשיב בבית החולים "מאר" בכפר סבא ולפיכך לא התקיים דיון באותו יום.

תקופת המעצר הסתיימה איפוא במהלך האשפוז.

ביום 22/8/14 שוחרר המשיב מבית החולים, נעצר והובא בפני שופט.

בהחלטת כב' השופט חאג' יחיא (מ"י 14-08-32877) שוחרר המשיב ממעצר תחת תנאים הבאים: מעצר בבית בביון אחוי, מר אמן ברוכיאן, עד ליום 29/8/14, הפקדת סך 1,500 ₪ וממן ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪.

המשיב לא התייצב לדין שהתקיים ביום 29/8/14 שכן לא הזמן לדין, ולפיכך פקעו תנאי שחרורו והדין נדחה ליום 3/9/14.

בדין זה הוריתי על קביעת תנאי שחרור זמינים לפיהם ישנה המשיב במעצר בית ליל ובנוסף, לאורך שעות היום, יעמוד תחת פיקוח וליווי של אחיו, עד למתן החלטה היום וקבעת תנאי שחרורו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

אין מחלוקת בין הצדדים בשאלת קיומן של ראות לכוארה.

במקרה שבפני מתקימת עילת מעצר של מסוכנות אשר נלמדת מנסיבות כתוב האישום, לפיהן החזק המשיב סמ מסוג הירואין שידוע כسم "קשה", שלא לצורך עצמית, והן מעברו הפלילי, הכלל 29 תיקים פליליים, ביניהם 27 עבירות סמיים, לסוגיהם לרבות סחר בסם, תיווך בסם והחזקה לשימוש עצמי.

עיוון בගילוין הרישום הפלילי של המשיב מעלה כי המשיב ריצה בעבר עונשי מאסר פעמיים רבים וلتוקפות לא מבוטלות. לא זו בלבד, אלא שכגד המשיב תלוי ועומד עונש מאסר מוותנה בן 10 חודשים לפעולת, שהושת עליו אך ביום 19/5/14 (במסגרת ת"פ 13-07-54383) בגין הרשותו ב-2 עבירות של החזקה/שימוש בסם לצורך עצמית.

הלכה היא כי לא בנקול יורה בית המשפט על מעצרו של אדם שכבר שוחרר ממעצר והשיקולים עליהם יש לתת את הדעת נידונו בהרחבה בבש"פ 222/98 מדינת ישראל נגד ישעיהו צוברו.

הכלל הוא כי מי שוחרר ממעצר, ישוב וייעצר באותה עילה רק אם הפר את תנאי השחרור, או שהתקיים נסיבות המצדיקות את החזרתו למעצר (בש"פ 2327 ליפשיץ נ' מדינת ישראל, بش"פ 9400 9400 נ' מדינת ישראל). עוד נקבע כי חריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל.

אכן במקרה שבפני נדרשת קביעת קיומם של תנאים מגבלים, אך מהותית מדובר בהגבלת חירותו של אדם, שחזקת החפות עומדת לו, וקבעה מחודשת של תנאים מגבלים צריכה להיעשות מנימוקים כבדי משקל.

המשיב שוחרר ממעצר לצורך אשפוזו ללא תנאי ביום 18/8/14 זאת חרף המסוכנות העולה ממעשו. רק ביום 22/8/14 נעצר בשנית, אז נקבעו תנאי שחרורו. בהמשך פקעו תנאים אלו מטעמים טכניים, משלא הזמן המשיב לדין שהתקיים ביום 29/8/14.

מסכים אני כי ההנהלות עד כה מקשה על בית משפט להורות כתע על הגבלת חירותו של המשיב, אך עם זאת, נוכח חומרת העבירה והמסוכנות הנשקפת מן המשיב, הן ממעשו על פי כתוב האישום והן מעברו הפלילי, קיומו של עונש מאסר מוותנה המרחק מעל ראשוני, העובדה שפרק הזמן בו היה המשיב משוחרר ללא תנאים היה קצר והר�� לשחרורו

מעצבר בנסיבות אשפוזו, סבור אני כי ראוי להורות על שחרורו בתנאים הבאים:

1. המשיב ישאה במעצר בית אחיו ברוכיאן אמןון ת.ז 55707566 ברכ' יפו 51 אך יוכל לצאת לכל מקום וזמן אם יהיה מלאוה באחיו או במפקחים אשר יאשרו בהמשך.
2. המשיב ישאה בכל מקרה במעצר בית ליל כל יום מ00.22 ועד למחרת ב00.07
3. המשיב ואחיו חתומים על ערבות עצמית הצדדים וערבותם תחול עד תום ההליכים בהסכם.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בנסיבות
הצדדים.